

WAT ZIT ER ACHTER HET GEVECHT OM HET VOORZITTERSCHAP VAN DE BRUGSE ZEEVAARTINSTELLINGEN?

Oud-burgemeester P. Vandamme heeft de Maatschappij voor Brugse Zeevaartinrichtingen én als voorzitter én als lid van de Raad van Beheer verlaten.

Meer dan 30 jaar hebben we Pierre Vandamme gekend en gewaardeerd, met hem van gedachten gewisseld en met hem van mening verschild. Hij was niet altijd een gemakkelijke tegenstrever, maar hij was wel fair. Achterbaks handelde hij niet en als zijn kopigheid soms ergernis opwekte, dwong hij daardoor toch tevens eerbied af. Zijn onverzettelijke wil was oorzaak dat hij meer realiseerde dan kon verwacht worden en voor de M.B.Z. heeft hij het beste van zijn krachten gegeven. De handelshaven was hem een onverwoestbare droom. Vaak hebben we betreurd dat zijn hart niet even erg klopte voor de visserij. Soms hebben we hem verweten dat hij 2 heren wilde dienen. Maar de visserij heeft hij nooit helemaal in de kou laten staan. Hij kwam geregeld naar de vismijn en wist te luisteren naar de verangens van de bedrijfsmensen. We vrezen dat zijn opvolger nauwelijks weet dat Zeebrugge ook een visserij bezit.

In de M.B.Z. dreigt het er voortaan ook anders te zullen toegegaan. Pierre Vandamme moest vervangen worden als beheerder, door een lid van de Brugse gemeenteraad. We weten niet of er aan dit mandaat veel geld te verdienen is, maar de verkiezing van een opvolger heeft toch veel miserie gekost. De grootste liefhebbers bleven schepen Verstraete en schepen Van den Abeele. Geen van beide wilde de kop buigen, zodat de gemeenteraad de zaak uitstelde.

De volgende raadszitting werd schepen Verstraete dan vernederend weggestemd ten bate van schepen Van den Abeele, die voortaan zal zetelen samen met burgemeester Van Maele en schepen Traen. Bij het ter perse gaan vernemen we dat daar nu voor ieder beheerder een ZEER grote brief te verdienen is!

Maar er moest in de M.B.Z. zelf ook een nieuwe voorzitter gekozen worden. Volgens de geruchten zou ingenieur Verschave, sekretaris-generaal bij het Ministerie van Openbare Werken, zeer veel ambitie hebben om in de presidentszetel te zitten.

De M.B.Z. zou echter, in afwezigheid van de ambtenaren, en op voorstel van burgemeester Van Maele, het voorzitterschap gegeven hebben aan schepen Traen.

De volksmond beweert soms dat de kleintjes elkaar opeten, maar de groten niet; doch dat schijnt ook niet altijd waar. Ingenieur Verschave, de machtige man van Openbare Werken, is gewipt.

De wildste geruchten doen natuurlijk de ronde. Verschave zou teveel pro Antwerpen zijn om een goede voorzitter voor Zeebrugge te kunnen worden. Burgemeester Van Maele zou wraak hebben willen nemen op Openbare Werken, die in Antwerpen niets te vertellen heeft, maar Brugge het alleenbeheer van de haven heeft ontnomen.

Welke manoeuvres er ook mogen gebruikt zijn, welke belangen er

spelen, of wat de ware bedoelingen zijn, zullen we wel nooit weten. Maar dat hiermede de zaak niet afgedaan is, wordt duidelijk nu de Minister van Openbare Werken de benoeming van Traen heeft vernietigd.

Voorzitter Traen kan te vroeg zijn champagne hebben gedronken. Voor sekretaris-generaal Verschave is misschien nog niet alles verloren. Maar als Verschave nu toch voorzitter zou worden, hoe zal men hem dan behandelen en hoe zal hij zelf reageren?

We begrijpen in elk geval niet waarom de M.B.Z. Verschave heeft willen weigeren. Als je de sterkste man van Openbare Werken als voorzitter hebt, zou je toch mogen verwachten dat die voorzitter zijn maatschappij zal sterk maken!

Zelf zouden wij Verschave verkiezen, omdat wij hem kennen als een doorzetter, die bijvoorbeeld de yachthaven van Zeebrugge met een pennetrek van de kaart zou dur-

ven vegen. Van schepen Traen verwachten we dat niet, wel integendeel. Als we de gevoelens van de visserij mogen interpreteren, dan zou schepen Traen eerder een seigneur zijn, voortraam en hoogstaand. Volgens de vissers betekent dit: er boven staand. En we begrepen al dat mijnheer Traen een open oog heeft voor grote kontainers en grote yachten..... en niet voor de visserij.

Het is nu wachten op het volgende bedrijf.

P. VANDENBERGHE

Zij hadden pech...

— Ter visserij, waar de Z.497 De Polaris met zijn netten was vastgeraakt aan een onderzeese telefoonkabel, bleek het onmogelijk het vistuig los te krijgen. Schipper Wilfried Warnez poogde door achteruit te slaan om de spanning op de boel te verminderen. Ten einde raad besloot men de ganse bakboordboel maar prijs te geven. Bovendien ging ook nog 110 vadem staalraad verloren.

Een trouwe dienaar ging heen

„Fransje” zoals hij in de vismijn gekend is.

Vrijdagnamiddag had in alle eenvoud en zonder eretekens in de burelen van de Onderlinge Visafslag van de vismijn, het afscheid plaats van een bediende, die er sedert 1951 werkzaam was, maar die reeds sedert 1929 volledig met de visserij vertrouwd was.

De HH Bauwens en Vandenbergh, onderscheidelijk voorzitter en verantwoordelijke beheerder van deze Koöperatieve, hadden met het ganse personeel er aan gehouden aan deze intieme plichtigheid deel te nemen. Frans Aspeslagh heeft dus de pensioengerechtigde leeftijd bereikt en is de zoon van «Smoetje» destijds meestergast-peerder bij de rederij P.V. en terzelvertijd huisbewaarder van deze maatschappij toen deze nog gevestigd was op de Vindictivelaan.

Fransje zoals ze hem nu nog altijd noemen, verbleef van 1914 tot 1918 met zijn ouders zoals zoveel Oostendenaars te Milford haven, waar hij ter school ging bij Meester Vincke, de broer van de huidige vishandelaar Fernand Vincke. Na in 1919 terug te zijn gekeerd en school gelopen te hebben, begon hij op 2 mei 1929 zijn bediendelooppaan in de Froid Industriel onder leiding van de toenmalige Gust Vandenbergh om er in 1934 over-

geplaatst te worden in de nieuwe vismijn naar de visafslag Bauwens, waar hij in de persoon van Frans Verbanck en Oscar Vantighem, twee uitstekende leermeesters had. Het was in mei 1940 dat hij aan boord van de O.85 van de PV opnieuw naar Engeland uitvoer, waar hij verschillende jobs in fabrieken waarnam om tenslotte nog melk-uitvoerder te worden met paard en kar.

Het was in 1945 dat hij terugkwam om bij de Ver. Visafslagers van Bauwens - Boels - Pottier, enz. terug dienst te nemen, totdat in 1951 de koöperatieve V.V.R. op initiatief van de heer Vandenbergh versmolte met de firma Bauwens en Co, die tenslotte ook tot de Onderl. Koöperatieve visafslag leidde door versmelting met Crops. Fransje bleef gedurende al die tijd een trouwe bediende en heeft thans meer dan 46 jaar trouwe dienst achter de rug. Hij heeft een zoon welke thans leraar is in Romaanse talen en hij geniet nog van een goede gezondheid.

Achtereenvolgens werd hem door directeur Roger Cattoor namens het personeel hulde gebracht, bloemen aan zijn dame aangeboden en een mooi geschenk. Vervolgens nam de heer Bauwens als voorzitter van de OVA het woord om te herinneren aan de jaren toen hij en zijn vader bij de P.V. werkzaam was en overhandigde hij hem namens de Onderlinge Visafslag een prachtig rad met uurwerk.

Per slot dankte de heer Vandenbergh als verantwoordelijke beheerder Fransje voor de ijver en trouwheid als bediende, welke tot voorbeeld dient voor de jongeren. Hij wees er op dat Fransje steeds zeer gediensig is geweest voor de leden en zijn job met de meeste stiptheid vervulde, zodat geen schonere ereteken dit kan nadoen.

Tenslotte werd een glas gedronken en beleefden we aldus opnieuw het heengaan van een trouwe werker wiens grootste leuze was: dienen.

Ons blad voegt zich bij de hulde hem door personeel en de beheerraad van de OVA gebracht en wenst Fransje en zijn vrouw nog een lang en gezond samenzijn.

TIJDSCHRIFTEN

De laatste drie nummers van «De Blauwe Wimpel», het enige volledige Nederlandstalige maandblad voor Scheepvaart en Scheepsbouw in de Lage Landen, brengen andermaal een waaijer van uitermate verzorgde en rijkelijk geillustreerde bijdragen. Aandacht wordt o.m. besteed aan de «Syledis», een hoogwaardig plaatsbepalingssysteem; in de reeks «Schepen in de Actualiteit» komt de zogenaamde productietanker aan de orde; terloops een adieu aan de «France», 's werelds grootste passagiersschip, terwijl velen (vooral oudere Antwerpenaren!) herinneringen zullen ophalen bij het lezen van «Geen Beuwsfeest van de Red Star Line». Boeiend (er zijn nog avonturiers!) is de bijdrage over captain Lamberty, «master in unlimited waters», te weten in de Markiezenarchipel. Verder een artikel over de modernste methode van het in de kaart brengen van zeegebieden; 150 jaren Nederlands Reddingswezen; Smit-Rotterdam met 22.000 IPK de sterkste bergingssleepboot ooit ter wereld gebouwd; een portret van «The Old Man and the Ships»; coaster uitverkoop, enz., enz. Dit alles wordt omlijst met nieuws over de Belgische sleep- en scheepvaart, marine, werven, tewaterlatingen e.a. Het maandblad wordt in België verspreid door de uitgeverij De Branding, het Belgisch Maritiem Centrum, Korte Winkelstraat 13-15, te 2000 Antwerpen. Een jaarabonnement kost voor 12 nummers 495 fr. Nummers ook los verkrijgbaar bij Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, Oostende.

NAUTILUS, het maritiem tijdschrift van het Kon. Belg. Zee-manscollege is verschenen en bevat opnieuw interessante rubrieken over zeerecht en zijn ontwikkeling, behandeling van gevaarlijke stoffen, enz.

Te verkrijgen als abonnement of per exemplaar in Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, Oostende.